

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984946992/facsimile.pdf (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Folk

kammerat. Skolebestyrerens ansigt er blevet tidligt rynket; langs hver mundkrog går der en dyb fure, der kunde se ud til at være et forhenværende smilehul, som livets bitterhed har gjort til en grimasse. Han er øjensynlig ikke afholdt; de, der under færdslen møder hans blik, de blinker, som om de fik sand i øjnene; ser et andet sted hen og blir alvorlige.

Det er et hav af hoder nu, ansigterne er bølger; også hænderne kommer nu og da op og deltar i brændingen, sigarrøgen pulserer regelmæssigt, døren ud til gaden må lukkes op. De, der kommer forbi hotellets indgang, opsnapper en bitter, sødlig lugt af tobak, spiritus og mennesker, og de tar længere skridt for at slippe fra det.

Nu lyder musikken ovenpå; de unge rejser sig, mens spiritussen klemmer de gamle fast ned i stolene.

Laursen snakker ikke mere om forretningssager, hans halve bevidsthed står under spiritus, og derfor er han tilgængelig for livets højere spørgsmål, der foredrages af overlæreren. Denne taler med megen bredde og lukker dertil sin tandfattede mund godt op, så den ligner en gammel tom portemonnæ.

»I ethvert menneske bor der en digter, et stykke fint og nænsomt natur, som stræber ud over det materielle og længes mod det slot i vesterled. Det er derpå, menneskets sjæl skal frelses, men hvis det dør i et menneske — —«

Sådan taler cand. theol. Lind, som ikke er blevet præst, fordi der er nogle punkter i den augsburgske, han ikke er i overensstemmelse med; man ved ikke hvilke, men man højagter den samvittighed, han må ha.

»Se på overlæreren.« hvisker Hørslev til den handelsrejsende. »ligner han ikke en idiot, der er blevet salig og tror, at det er ved egen fornuft og kraft?«

De danselystne maser på for at slippe ud. De bedste damer engageres på stedet, mens restpartiet får lov at